

Landstingets Skatte- og Afgiftsudvalg

Forslag til landstingslov om ændring af landstingslov om indkomstskat (EM 2007/33) og forslag til landstingslov om ændring af landstingslov om forvaltning af skatter (EM 2007/34)

12. oktober 2007
J.nr.

Postboks 1037
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 46 14
oed@gh.gl
www.nanoq.gl

Under 1. behandlingen af ovennævnte forslag fremkom partiernes ordfører med en række spørgsmål.

Jeg vil nedenfor søge at besvare spørgsmålene i den rækkefølge, de blev fremsat dog opdelt på sambeskatning og tynd kapitalisering.

Sambeskatning

Demokraterne

Demokraterne mente, at der er behov for yderligere belysning inden endelig stillingtagen til forslaget.

1. Sikring af, at ægtefæller ikke reelt kommer til at betale mere i skat end de gør i dag med de nugældende regler.
2. Pensionisters skattemæssige situation, hvor den ene ægtefælle flytter på alderdomshjem.
3. Beskatning i tilfælde af den ene ægtefælles død, hvor den efterlevende ægtefælle vælger at sidde i uskiftet bo.

Ad. 1.

Som det fremgår af lovforslaget, vil en ophævelse af sambeskatningen af samlevende ægtefæller ikke medføre, at ægtepar samlet set skal betale mere i indkomstskat. Dette sikres gennem bestemmelserne om, at ikke udnyttet personfradrag, standardfradrag og det skattefrie beløb for B-indkomst skal kunne overføres til den anden ægtefælle, hvilket også skal være tilfældet, såfremt en ægtefælles skattepligtige indkomst for et givet indkomstår er negativ. Det skal i den forbindelse bemærkes, at et ikke udnyttet standardfradrag altid vil udmønte sig i en negativ skattepligtig indkomst.

Ved en beklagelig teknisk fejl viser det sig imidlertid, at bestemmelsen om, at et ikke udnyttet skattefrit beløb for B-indkomst ligeledes skal kunne overføres til den

anden ægtefælle, er gledet ud af forslaget, hvorfor Landsstyret agter at fremsætte vedlagte ændringsforslag til 2. behandlingen af EM 2007/33.

Ad. 2.

Der er ikke ændret på pensionisters skattemæssige stilling, såfremt den ene flytter på alderdoms- eller plejehjem. Også efter de gældende regler ville en sådan flytning medføre, at samlivet ansås som ophævet med den konsekvens, at det skattemæssige samliv var ophørt og dermed også sambeskatningen ved udløbet af indkomståret, således at eventuelle uudnyttede fradrag, efter dette tidspunkt ikke kunne udnyttes af den anden ægtefælle.

Ad. 3.

Som en konsekvens af ophævelsen af sambeskatningen bestemmes det, at den længstlevende ægtefælle også i det indkomstår hvor ægtefællen afgår ved døden, alene beskattes af sin egen indkomst, selvom den længstlevende ægtefælle beslutter sig for at hensesidde i uskiftet bo. Afdødes skat anses som hovedregel for endelig afgjort med betalingen af de skatter der forfaldt eller skulle indeholdes af indtægter, der er indtjent før dette tidspunkt.

Såfremt den længstlevende ægtefælle vælger at hensesidde i uskiftet bo, bestemmes det uændret, at længstlevende succederer i afdødes skattemæssige stilling for så vidt angår overtagelse af afskrivningsberettigede aktiver eller aktiver, som afdøde har anskaffet i sin næring eller i spekulationsøjemed.

Modstykket hertil ville være, at de omhandlede aktiver skulle anses som afstået på dødstidspunktet og til værdien i handel og vandel på dette tidspunkt, og dermed udløse en eventuel skattepligtig fortjeneste eller tab, som skulle beskattes hos afdøde. Da der ofte her vil være tale om store skattepligtige fortjenester, vil en manglende mulighed for succession bevirke, at den efterlevende ægtefælle ofte ikke vil have likviditet nok til at overtage de omhandlede aktiver, med den konsekvens at aktiverne (virksomheden) må sælges, selv om den efterlevende gerne ville drive virksomheden videre.

ATASSUT

ATASSUT mener, at det skal sikres, at det undgås, at ægtefæller får dårligere levevilkår, og derfor skal der foretage grundige afklaringer på følgende områder.

1. Nogle af høringsparterne sætter spørgsmålstegn ved, at man vil ændre den gældende og nemme bestemmelse om sambeskatning af ægtefæller til det vanskeligere.
2. ATASSUT er bekendt med, at der er tilfælde, hvor et ægtepar på grund af deres arbejde ikke er samlevende, og at dette kan have konsekvenser for beskatningen af ægtefællen
3. ATASSUT ønsker, at man uden at forringe sambeskatningen for ægtepar, søger at løse de problemer der opstår i denne forbindelse, således at ægtepar, der på grund af deres arbejde bor i forskellige kommuner med forskellige skatteprocenter kan søge om separat beskatning.

Ad. 1.

Jeg deler på ingen måde den opfattelse, at der er tale om, at vi ændrer en nem bestemmelse om sambeskatning af ægtefæller til det vanskeligere. Det er rigtigt, at ægtefæller fremover skal udfylde hver deres selvangivelse i modsætning til nu, hvor de skal udfylde en fælles selvangivelse, men det antal oplysninger de skal afgive til skattemyndighederne er det samme antal som i dag. Det er korrekt, at ægtepar ved udfyldelsen af deres selvangivelser for indkomståret 2008 skal foretage en fordeling mellem sig af deres kapitalindtægter og -udgifter, men dette er altså en engangsforetegelse.

Det er ligeledes korrekt, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og beregningen af skatten heraf, fremover vil skulle ske overførsel mellem ægtefællerne af ikke udnyttet personfradrag, standardfradrag og det skattefrie beløb for B-indkomst samt negativ skattepligtig indkomst, men dette vil blive udført af EDB-programmer og således ikke i væsentlig grad belaste skatteforvaltningens personale.

Endelig er det korrekt, at skatteforvaltningen skal ligne ca. 7.600 flere selvangivelser end tidligere og udskriver et tilsvarende merantal slutopgørelser. Det forventes dog, at man i 2008 vil kunne introducere den fortrykte selvangivelse, som vil kunne kompensere for det øgede antal selvangivelser.

Ad. 2.

Det er korrekt, at det er en betingelse for at der kan ske overførsel af ikke udnyttet personfradrag, standardfradrag og det skattefrie beløb for B-indkomst samt fradrag af den anden ægtefælles negative indkomst, at ægtefællerne er skattemæssigt samlevende.

Det fremgår af bemærkningerne til § 4, stk. 4, at spørgsmålet om hvorvidt samlivet ved faktisk adskillelse skal anses for ophævet, beror på en konkret vurdering, men som udgangspunkt skal samlivet være ophævet som følge af en uoverensstemmelse mellem ægtefællerne, hvorfor samlivet som udgangspunkt ikke anses for ophævet, hvis ægtefællerne lever faktisk adskilt som følge af deres erhverv, såfremt adskillelsen er af midlertidig karakter.

Ad. 3.

Som en konsekvens af ophævelsen af sambeskatningen af samlevende ægtefæller, vil samlevende ægtefæller ikke automatisk få mandens skattekommune. Såfremt ægtefællerne på grund af deres arbejde bor i forskellige kommuner, vil manden få den kommune hvor han bor og arbejder som skattekommune, mens hustruen tilsvarende vil få den kommune, hvor hun bor og arbejder som skattekommune.

Kattusseqatigiit Partiiat

1. Kattusseqatigiit Partiiat mener, at reglerne i ægteskabsloven samt ægtefællernes pligt til at forsørge familien også utvivlsomt berøres, såfremt sambeskatningen af samlevende ægtefæller ophæves.

2. Kattusseqatigiit Partiiat kan ikke acceptere, at der ved lovgivningen skabes noget der kan medføre uoverensstemmelser om fælles indkomster og ejendele, ligesom det heller ikke kan accepteres, at der laves regler om, hvorledes ægtefællers indtægter og udgifter skal fordeles.

Ad. 1. Reglerne i ægteskabslovgivningen herunder reglerne om ægtefællernes pligt til at forsørge hinanden og eventuelle børn berøres på ingen måde af forslaget om ophævelse af sambeskatningen.

Ad. 2. Ægteskabslovgivningens regler om hvem ægtefællerne der ejer ægteparrets aktiver og passiver følges netop i forslaget om ophævelse af sambeskatningen. De udfyldende regler om at indtægter og udgifter delles mellem ægtefællerne anvendes alene, hvor ejerforholdet ikke kan afgøres.

Tynd kapitalisering*Demokraterne*

Demokraterne ønsker at det foreslåede forhold på 2:1 mellem gæld og egenkapital drøftes i Skatte- og Afgiftsudvalget, idet forholdet i andre lande er fastsat som 4:1 eller 3:1. I Danmark er forholdet 4:1.

Det er korrekt, at forholdet mellem gæld og egenkapital i den tilsvarende danske regel er fastsat til 4:1 og i flere andre lande, bl.a. Canada og USA er fastsat til 3:1. Omvendt befinder forholdet sig mellem 1:1 i England og Belgien og i Frankrig og Tyskland mellem 1,5:1

Det kan oplyses, at det foreslåede forhold på 2:1 mellem gæld og egenkapital ikke af Landsstyret vurderes til at hindre, at udenlandske investorer vil investere i Grønland.

Med venlig hilsen

Aleqa Hammond

xx. oktober 2007

EM 2007/33

Ændringsforslag

til

Forslag til: Landstingslov om ændring af landstingslov om indkomstskat

Fremsat af Landsstyret til 2. behandling.

Til § 1

1. I den under *nr. 2* foreslåede affattelse af § 4 *e* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
”Stk. 2. I det omfang en gift person, der er samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, ikke kan udnytte sit skattefrie beløb for B-indkomst, jf. § 20, overgår det uudnyttede beløb til fradrag i ægtefællens B-indkomst. Det overførte skattefrie beløb kan dog ikke gøre ægtefællens B-indkomst negativ.”

Almindelige bemærkninger

Som anført i blandt andet forslaget forelæggelsesnotat skal ophævelsen af sambeskatningen af ægtefæller ikke medføre, at ægtepar samlet set skal betale mere i indkomstskat. Der er derfor lagt op til, at ikke udnyttet personfradrag, standardfradrag og det skattefrie beløb for B-indkomst skal kunne overføres til den anden ægtefælle.

En gennemgang af forslaget har dog beklageligvis vist, at ovenstående bestemmelse om overførsel af ikke udnyttet skattefrit beløb for B-indkomst ved en teknisk fejl er gledet ud af forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

For ikke at forringe samlevende ægtefællers skattemæssige situation foreslås det, at såfremt den ene ægtefælle ikke fuldt ud kan udnytte det skattefrie beløb for B-indkomst i et givet indkomstår, så kan det ikke udnyttede beløb overføres til fradrag i den anden ægtefælles B-indkomst, såfremt denne anden ægtefælle har B-indkomst, der overstiger det skattefrie beløb for B-indkomst. Det overførte skattefrie beløb kan dog ikke gøre B-indkomsten negativ.

Inatsisartut Akileraartarnermut ataatsimiititaliaat
Landstingets Skatteudvalg

LANDST. BUREAU	
Afd. LABU	Beh. SKR 05.05.2006
Dato 19. SEP. 2006	
J.nr. 01.40.01.05 - 00009	
Kopi	

Aappariit akileraartarnerannut tunngasoq

Akileraartarnermut inatsit malillugu imatut allassimavoq § 33 imm.4-imi; Aappariit ataatsimut akileraaruserneqartussat kommunenik assigiinngitsunik akileraarfissaqarpata uiusup kommuneani maleruagassat najoqqutaralugit akileraarutit naatsorsorneqassapput.

Naligiissitaanissamut Siunnersuisoqatigiit Inatsisartut akileraartarnermut ataatsimiititaliaannut ilisimatitsissutigissuaat taamatut ataatsimut akileraaruserneqartarneq ajornartorsiutitaqarmat, tassami nuliaasut uimik akileraartarfiannut akileraartassammata –allamillu akileraartarnerup tungaatigut periarfissaqaratik.

Uiusup akileraarfissaa najoqqutaralugu akileraartarmissani pillugu saaffiginnissuteqartup arnaanini pillugu immikkoortinneqartutut misigisimalluni allagaata assilineri nassiupparput

Vedr. beskatning af ægtepars indkomst

Som det fremgår af skattelovgivnings § 33 stk.4 står der; Har ægtefæller, der sambeskattes, forskellig skattekommune, sker skatteberegningen m.v. på grundlag af mandens skattekommune.

Ligestillingsrådet skal gøre opmærksom på overfor Landstingets skatteudvalg, at der er et problem i og med at der kun er sambeskatning i Grønland, da kvinder der er sambeskattede med mænd - ikke kan vælge en anden løsning.

Der vedlægges en kopi af henvendelsen af en kvinde som føler sig diskrimineret p.g.a sit køn som en kvinde der skal følge mandens omkring skattemæssige forhold.

Inussiarnersumik inuulluaritsi

Med venlig hilsen

Karin Kleist-Johansen

Karin Kleist-Johansen

Naligiissitaanissamut Siunnersuisoqatigiit

Allaffianni pisortaq

Sekretariatsleder for Ligestillingsrådet

Ligestillingsrådet

08.03.06

Vedr.: Ligestilling i skatteforhold.

Jeg vil bede Ligestillingsrådet undersøge skattereglerne, hvad angår, at skatteforhold for ægtepars vedkommende følger mandens adresse.

Siden november 1987 ~~er~~ har min mand og jeg boet i Sisimiut Kommune og været skattepligtige hertil.

Grundet arbejdsmæssige forhold er min mand i efteråret 2005 flyttet til Qasigiannuit Kommune, hvor han er fast ansat i en åremålsansættelse for fire år.

I forbindelse med udfyldelse af selvangivelse har jeg henvendt mig til skattekontoret for at høre, hvordan vi skulle forholde os omkring skattemæssige forhold, når vi bor og arbejder i hver sin kommune.

Jeg fik ved den lejlighed oplyst, at skatteforhold som udgangspunkt følger mandens adresse. Det betyder, at vi i forhold til min mands flyttedato er skattepligtige til Sisimiut Kommune det kommende år, men herefter vil vi begge være skattepligtige til Qasigiannuit Kommune.

Jeg finder det dybt uretfærdigt, at min økonomi løbende kan ændres af forhold, der i princippet er min økonomi uvedkommende og at jeg således skal være skattepligtig til min mands kommune, når jeg har min bolig og mit fortsatte virke i Sisimiut.

Jeg er fast ansat hjemmehørende tjenestemand med ansættelse i kommune og hjemmestyre gennem 26 år. Jeg mener, jeg som selvstændigt individ har ret til min egen økonomi, uafhængigt af de arbejdsmæssige forhold min mand måtte have.

Med venlig hilsen

39

tlf.:

e-mail:

Til
Landsstyremedlem for Finanser og Udenrigsanliggender
Josef Motzfeldt

Spørgsmål vedrørende valg af skattekommune ved sambeskattede ægtefæller

23. maj 2006

Skatte- og Afgiftsudvalget har modtaget vedlagte henvendelse af 5. maj 2006 fra Ligestillingsrådet i Grønland. Det fremgår, at Ligestillingsrådet anser det for problematisk, at sambeskatning af ægtefæller ifølge indkomstskattelovens § 33, stk. 4, sker med udgangspunkt i mandens skattekommune. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

Sags.nr.
01.40

”Stk. 4. Har ægtefæller, der sambeskattes, forskellig skattekommune, sker skatteberegningen m.v. på grundlag af mandens skattekommune. Når særlige forhold gør sig gældende, kan skattemyndigheden dog tillade, at skatteberegningen sker på grundlag af hustruens skattekommune. Ansøgning herom skal indgives senest samtidig med indgivelsen af selvangivelse for det pågældende indkomstår.”

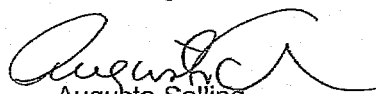
Kalaallit Nunnaanni
Inatsisartut /
Grønlands Landsting
Postboks 1060
3900 Nuuk
Oq/tel +299 34 50 00
Fax +299 32 46 06
Landstinget@gh.gl
www.nanoq.gl

Udvalget ønsker på denne baggrund en besvarelse af følgende spørgsmål:

1. Hvilke ”særlige forhold” kan ifølge skattemyndighedernes praksis begrunde en tilladelse til, at ægtefællerne undtagelsesvist beskattes på grundlag af hustruens skattekommune?
2. Hvor ofte søger ægtefæller i praksis om sambeskatning på grundlag af hustruens skattekommune? Hvor ofte beslutter skattemyndighederne i praksis at imødekomme en sådan ansøgning?
3. Har Landsstyret overvejet mulighederne for fremover at beskatte ægtefæller i den kommune, hvor de hver især har bopæl?
4. Er Landsstyret indstillet på at affatte § 34, stk. 4, på en kønsneutral måde? Er det f.eks. tænkeligt at foretage skatteberegningen på grundlag af skattekommunen for den ægtefælle, der har haft den største skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår?
5. Indeholde skattelovningen andre bestemmelser, der knytter retsvirkninger til borgerens køn? Finder Landsstyret i givet fald anledning til at revidere disse bestemmelser?

6. Har Landsstyret i øvrigt bemærkninger til den problemstilling, Ligestillingsrådet har påpeget?

Med venlig hilsen

Augusta Salling
Formand

Aningaasanut Nunanullu allanut Naalakkersuisoq
Landsstyremedlem for Finanser og Udenrigsanliggender
Minister of Finance and Foreign Affairs

41

Grønlands Landsting

LANDST. BUREAU

Skatte- og Afgiftsudvalget

LABU | Beh. SKR

Dato 19. SEP. 2006

Nuuk den 6. juni 2006

J.nr. 01.40.01.05-00009

Kopi

Dato

Tel +299 34 52 05
Fax +299 32 46 14
Postboks 1037
3900 Nuuk
Kalaallit Nunaat
Grønland, Greenland

www.nanoq.gl

Spørgsmål vedrørende valg af skattekommune for sambeskattede ægtefæller

I skrivelse af 23. maj 2006, stilet til Landsstyremedlem for Finanser og Udenrigsanliggender Josef Motzfeldt, har udvalget ønsket en besvarelse på følgende spørgsmål:

Spørgsmål:

1. Hvilke "særlige forhold" kan ifølge skattemyndighedernes praksis begrunde en tilladelse til, at ægtefællerne undtagelsesvist beskattes på grundlag af hustruens skattekommune?

Svar:

Det fremgår af bemærkningerne til § 26 i lov om kommuneskat for Grønland, som er videreført uændret som § 33 i landstingslov om indkomstskat, at:

"Når man som hovedregel i tilfælde af sambeskatning har valgt at lade beskatning ske på grundlag af mandens skattekommune, hænger det sammen med praktiske og tekniske forhold vedrørende CPR. Man vil dog ikke udelukke muligheden af at anvende hustruens skattekommune, hvor særlige omstændigheder gør sig gældende, f.eks. hvor hustruen er den deciderede hovederhverver."

Som det fremgår af de citerede bemærkninger, har man som et eksempel på særlige forhold henvist til tilfælde, hvor hustruen er den deciderede hovederhverver, hvilket må forstås som at hustruen bidrager væsentlig mere til ægteparrets samlede indtægter end manden.

En anden særlig omstændighed kunne eksempelvis være, at ægteparrets egentlige bopæl er hvor hustruen opholder sig, og ikke hvor manden midlertidigt opholder sig

Spørgsmål:

2. Hvor ofte søger ægtefæller i praksis om sambeskatning på grundlag af hustruens skattekommune?

Svar:

Skattedirektoratet er ikke bekendt med et eneste tilfælde, hvor der har foreligget en ansøgning eller klage fra et ægtepar om, at skatteberegningen skal ske på grundlag af hustruens skattekommune. En telefonisk rundringning til udvalgte kommuner har heller ikke bragt et eneste eksempel for dagen.

I den af Ligestillingsrådet fremsendte skrivelse omfattende person kunne det være relevant at klage til Skattedirektoratet over den af den lokale skattemyndighed (skattekontoret i Sisimiut) truffne afgørelse

Hvilket er meddelt Ligestillingsrådet og pågældende person.

Spørgsmål:

3. Har Landsstyret overvejet mulighederne for fremover at beskatte ægtefæller i den kommune, hvor de hver især har bopæl?

Svar:

Landsstyret er meget opmærksom på, og ønsker at fremlægge forslag om ophævelse af sambeskatningen, uden en i øvrigt forringet skattemæssig situation for ægtefæller og registrerede par i forhold til nu. Dette vil ske indenfor næste år, når bl.a. IT-systemerne kan håndtere en sådan situation

Spørgsmål:

4. Er Landsstyret indstillet på at affatte § 33, stk. 4, på en kønsneutral måde? Er det f.eks. tænkeligt at foretage skatteberegningen på grundlag af

skattekommunen for den ægtefælle, der har haft den største skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår?

Svar:

Efter Landsstyrets opfattelse er det ikke muligt, at affatte § 33, stk. 4 på en anden måde, men bestemmelsen vil helt udgå, såfremt sambeskatning af ægtefæller ophæves, jf. svaret til spørgsmål 3.

Udvalgets eksempel om, at betalingen sker på grundlag af skattekommunen for den ægtefælle, der har den største skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår, kan ikke anbefales. Dels fordi det ikke altid vil være muligt ved forskudsregistreringen at vide, hvilken af ægtefællerne der vil opnå den største skattepligtige indkomst, og dels fordi der kan spekuleres i en sådan ordning. En person, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan foretage frie afskrivninger, dog maksimalt svarende til indtægten ved den selvstændige virksomhed, ligesom ægtefæller frit kan fordele fradraget for pensionsordninger mellem sig

Spørgsmål:

5. Indeholder skattelovgivningen andre bestemmelser, der knytter retsvirkninger til borgernes køn? Finder Landsstyret i givet fald anledning til at revidere disse bestemmelser?

Svar:

Der er ingen bestemmelser i landstingslov om indkomstskat udover § 33 og konsekvensbestemmelsen i § 47, der knytter retsvirkninger til borgernes køn.

Spørgsmål:

6. Har Landsstyret i øvrigt bemærkninger til den problemstilling, Ligestillingsrådet har påpeget?

Svar:

Landsstyret er enig med de betragtninger som Ligestillingsrådet i Grønland fremfører og henviser til. Derudover er det Landsstyrets opfattelse, at det

nuværende regelsæt ikke fremmer den ønskede mobilitet på arbejdsmarkedet, også derfor agter Landsstyret som nævnt ovenfor at fremlægge et forslag om ophævelse af sambeskatningen, fra indkomståret 2008 at regne.

Med venlig hilsen

Josef Motzfeldt

04.06.2007

Skattedirektoratet
Postboks 1605
3900 Nuuk

Høringsvar, fortrykte selvangivelser, ophævelse af sambeskatning af ægtefæller mv.

Vi har nedenfor anført vore bemærkninger til de forslag til lovændringer i henholdsvis indkomstskatteloven som landstingslov om forvaltning af skatter, der fremgår af det i april 2007 modtagne høringsmateriale.

Landstingslov om forvaltning af skatter

Ændringerne i landstingslov om forvaltning af skatter er i væsentlig grad nødvendiggjort af ønsket om at indføre fortrykte selvangivelser for personer. Vi er enige i, at dette alt andet lige må indebære en administrativ lettelse i skatteforvaltningen og give mulighed for en mere effektiv ligning.

På en række punkter udvides indberetningspligten for såvel private virksomheder som offentlige myndigheder. Disse udvidede krav til indberetninger vil, efter vor opfattelse, kræve visse administrative tilpasninger hos en række indberetningspligtige.

Vi anbefaler, at Skattedirektoratet snarest præciserer de udvidede krav til indberetningerne i en vejledning. Endvidere er det vor opfattelse, at Skattedirektoratet via hjemmesiden med fordel kan stille beregningsskemaer etc. til rådighed for de indberetningspligtige, således at eksempelvis beregning af værdi af fri bolig set fra arbejdsgiver side kan ske på en nem og effektiv måde og på grundlag af de til enhver tid gældende satser mv.

Landstingslov om indkomstskat

Ophævelse af sambeskatning mellem ægtefæller

Overordnet finder vi det hensigtsmæssigt, at ægtefæller beskattes hver for sig.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at medarbejdende ægtefælle oppebærer rettigheder som en almindelig lønmodtager, såfremt der indgås en lønftale mellem ægtefællerne. Modsætningsvis har den ægtefælle, der herefter virker som "arbejdsgiver" også en række pligter, eksempelvis at der løbende skal indeholdes og afregnes A-skat for den medarbejdende ægtefælle. Konsekvensen af lønftaler er, at der ligeledes skal indberettes og indbetales arbejdsmarkedsafgift med 0,9% af lønsummen.

Vi har noteret os, at den medarbejdende ægtefælle herefter skal betragtes som en "almindelig" lønmodtager i skattemæssig henseende. Vi formoder, at det herefter, på lige fod med øvrige lønmodtagere, vil være muligt at tildele den medarbejdende ægtefælle personalegoder efter de generelle retningslinier herfor.

Transfer pricing

Overordnet set er der tale om en præcisering af det bestående regelsæt, og reglerne er i tråd med, hvad der internationalt er gældende.

Bestemmelserne tager sigte på kontrollerede grænseoverskridende transaktioner. Det kunne overvejes at præcisere eller måske ligefrem lovfæste tilsvarende bestemmelser vedrørende kontrollerede indenlandske transaktioner, således at der ikke hersker tvivl om, at al samhandel mellem eksempelvis selskab og hovedaktionær skal ske på markedsvilkår, eksempelvis forrentning af mellemværende med en hovedaktionær, eller en hovedaktionærs køb af et aktiv fra hovedaktionærselskabet.

På sigt ville det være en fordel for de virksomheder/skatteydere, der bliver berørt af bestemmelserne, at Skattedirektoratet udfærdiger vejledende eksempler til brug for virksomhedernes arbejde med at dokumentere transfer pricing transaktioner.

Tynd kapitalisering

Fremadrettet forudses der øgede udenlandske investeringer i Grønland, særligt indenfor olie- og mineralområdet. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Grønland allerede nu får et regelsæt om tynd kapitalisering, således at udenlandske efterforskningsselskaber mv. kender vilkårene ved at etablere sig i Grønland.

Lovforslaget lægger op til en brøk, hvorefter der kan ske afkortning i rentefradragsretten, såfremt gælden sat i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 2:1.

Set i internationalt perspektiv forekommer den tilladte gældsandel meget lav. I andre lande, som Grønland fra tid til anden sammenligner sit skattesystem med, ses brøker med forholdet 4:1.

Det fremgår imidlertid af lovforslaget, at såfremt den kontrollerede gæld er renteberegnet på "markedsvilkår", vil der ikke ske afkortning i fradragsretten for renteudgifterne, uanset gældsandelen over-

stiger forholdet 2:1. Dette afbøder i væsentlig grad effekten af, at Grønland alene accepterer en gældsandel i forholdet 2:1, men vi anbefaler dog, at der fra myndighedernes side regelmæssigt sker en vurdering af, om brøken 2:1 er hensigtsmæssig at fastholde.

Endvidere anbefaler vi, at der gives mulighed for, at berørte selskaber mv., ved at dokumentere at lånoptagelse og rentebetaling sker på markedsvilkår, kan undgå at opgøre gældsandelen i forhold til den indskudte kapital, idet denne opgørelse er både kompliceret og tidskrævende og forbundet med en lang række skøn. For visse typer aktiver skal der, jævnfør lovforslaget, udfindes en markedsværdi, hvilket vurderes at være særdeles vanskeligt og kan give anledning til unødige diskussioner med skattemyndighederne.

De foreslåede bestemmelser om tynd kapitalisering er stort set identiske med de regelsæt, der vedtages internationalt i disse år. Grønland har imidlertid på en række områder skatteregler, der afviger fra andre landes, og det kan, efter vor opfattelse, medføre en række uheldige samspilsproblemer, der kan bringe en skatteyder i en uheldig situation.

Dette gælder eksempelvis selskaber, der gennemfører et efterforskningsprogram over en årrække med henblik på forhåbentlig på et senere tidspunkt at kunne udnytte de afdækkede mineralforekomster etc.

Sådanne datterselskaber vil have ganske betydelige udgifter i efterforskningsfasen og vil som regel blive tilført likviditet i takt med, at der er behov herfor, for at kunne gå videre med efterforskningen. Tilføres denne yderligere kapital løbende eksempelvis over en mellemregning for derefter at blive konverteret til selskabskapital for at opfylde brøken 2:1, jf. ovenfor, risikerer datterselskabet efter den gældende praksis på området i visse situationer at få afkortet det skattemæssige underskud til fremførsel, hvilket synes urimeligt.

Vi anbefaler, at skatteadministrationen nøje overvejer den praksis der skal gælde for afkortning af skattemæssige underskud bl.a. i de situationer, hvor selskaber omfattet af reglerne om tynd kapitalisering løbende søger at tilpasse kapitalgrundlaget til gældsandelen.

CFC beskatning

Vi har ingen særlige bemærkninger til dette område.

Med venlig hilsen

Per Jansen
statsautoriseret revisor

J.nr.: 01.40.01
EM 2007/33

Notat om Landstingets Skatte- og Afgiftsudvalgets høringsmøde med revisionselskabet Deloitte

lørdag, den 20. oktober 2007, i mødelokale 2.

Deltagere:

Landstingsmedlem Kristian Jeremiassen (A), formand
Landstingsmedlem Juliane Henningsen (IA)
Landstingsmedlem Lene Knüppel (D)
Landstingsmedlem Ruth Heilmann (S), suppleant

Revisor Per Jansen, Deloitte

Udvalgssekretær: Stefan Krehbiel, Elly Hauge Pedersen

Tolk: Sofus Joelsen

Deloitte's repræsentant blev anmodet om at uddybe firmaets høringssvar af 4. juni 2007, navnlig hvad angår emnet "tynd kapitalisering".

Udvalget har noteret sig følgende tilkendegivelser fra Deloitte:

1) Tynd kapitalisering

"Tynd kapitalisering" er et skatteteknisk begreb, man opererer med over hele verden i forbindelse med regler, der sikrer beskatning af internationale selskaber til fordel for værtsnationen (værnsregler). Deloitte er grundlæggende enig i, at hjemmestyret indfører sådanne værnsregler i Grønland.

Et problem kan dog ligge i, at reglerne om tynd kapitalisering af internationale selskaber opfattes som et konkurrenceparameter ved sammenligning af forskellige lande/investeringsområder. Som alle andre skattepligtige ønsker naturligvis også virksomheder at begrænse deres skattebyrde mest muligt.

Reglerne om tynd kapitalisering udløser negative skatteretlige konsekvenser, så snart en virksomheds låntagning overstiger en vis grænse. Ifølge lovforslaget skal grænsen være en belåningsgrad på mere end 2:1 i forhold mellem fremmedkapital (f.eks. et lån) og egenkapitalen (f.eks. virksomhedens aktiekapital).

En typisk problemstilling kan være spørgsmålet om, hvor stor en kapital et udenlandsk moderselskab skal indskyde i et grønlandsk datterselskab. Moderselskabet kan være interesseret i, kun at binde en begrænset sum i datterselskabets aktiekapital og yde det øvrige krævede kapital som et lån, datterselskabet betaler renter af. Datterselskabets renteudgifter kan trækkes fra i skat, hvilket reducerer landskassens skatteprovenu. På denne måde "flytter beskatningsgrundlaget ud af landet", idet moderselskabet kan være skattepligtig af sine renteindtægter i sit hjemland.

I international sammenligning kan en belåningsgrænse på 2:1 virke skrap i forhold til lande, der tillader en grænse på f.eks. 3:1 eller 4:1, hvilket giver virksomhederne mere finansiel bevægelsesfrihed.

Det hører dog med i billedet, at de foreslåede regler er lempelige på et andet punkt, da man accepterer *låntagning uden øvre grænse*, såfremt lånet forrentes på markedsvilkår mv.

Samlet var det Deloitte's opfattelse, at en lånegrænse på 2:1 muligvis kan virke afskrækkende på nogle internationale selskaber afhængig af, hvordan den skattemæssige "konkurrencesituation" mellem landene udvikler sig. Det kan være tilrådeligt at følge denne situation nøje i form af en international benchmarking, såfremt lovforslaget vedtages.

2) Samspilsproblematik i forhold til reglerne ved konvertering af gæld til egenkapital

Deloitte vurderer, at de nye regler indgår i et samspil med de skatteregler, der gælder, når en virksomhed konverterer gæld til egenkapital, f.eks. hvor et moderselskab yder et kapitalindskud mod en nedbringelse af datterselskabets gæld. Her mister datterselskabet ifølge gældende praksis den opsparede fordel, der ligger i at kunne fremføre gamle underskud, der skyldes renteudgifterne. Dette har herhjemme været et problem for en råstofvirksomhed, der ved opstarten blev udstyret med et kapitalgrundlag, der senere viste sig at være for tyndt.

3) Samspilsproblematik i forhold til reglerne ved nedsættelse af aktiekapital mv.

Deloitte vurderer endvidere, at de nye regler indgår i et samspil med de skatteregler, der gælder, når en ejer (f.eks. et moderselskab) ønsker at nedsætte aktiekapitalen i en grønlandsk virksomhed. Efter gældende praksis udløser en nedsættelse af egenkapitalen udbyttebeskatning. Dette gør det svært at trække penge ud af et overkapitaliseret selskab, det vil sige et selskab, der har flere penge, end den kan nå "at sætte i arbejde" til et acceptabelt afkast.